

и лозята да вързватъ плодъ. Но и помежду растеніята се намиратъ нѣкой си утровни, като: дивый а бочимишъ пишеделки, зато трѣбе да се понуди нѣкой си да ги познай, за да може да се пази отъ тѣхъ.

Животни тѣ сж най полѣзни на чловѣка: защо месо то имъ и най обична та храна; юще масть та, мляко то яйца та, мозакъа, и утробы тѣ на много животни се ядтъ. Отъ масть а на голѣми животни ставатъ дояны тѣ свещи, и сапуна: Трудолюбива та пчела ны дава медъ и воскъ: конье тѣ и волови тѣ возжтъ кола та и рала та: а коньетѣ ги ядтъ чловѣцы тѣ: магарета та, мулета та, камили тѣ и левови тѣ се тварятъ тежки товари, и ги принасижтъ отъ едно мѣсто на друго: отъ вълна та на овцетѣ, и козина та на кози тѣ и на камили тѣ, отъ кожи тѣ и отъ космитѣ на нѣкоиси животни, и отъ прежда та на бубы тѣ ставатъ яко много облека: и перошнякъ а на птицы тѣ се пльнжтъ постелки: и пера та употребяваме за писанье. Чърва та, кости тѣ и рогове тѣ на нѣкои си животни сж подобно потребни: защо отъ тѣхъ се правжтъ различни сѣчива и съдове. Но и лайна та юще на животни тѣ сж потребни на чловѣцы тѣ: понеже съ тѣхъ натурявжтъ нивы тѣ и градины тѣ.

Но и животны тѣ дирятъ храна та си, и ядтъ, щото чловѣкъ обича да запази за потрѣба та си. Кратици тѣ подкопавжтъ нивы тѣ, и съ това вредятъ сеидбы тѣ. Лалугери тѣ и черви тѣ ядтъ коренье тѣ на растеніята: и млади тѣ имъ листа ги продунчатъ пльжоцы тѣ, земни тѣ чърви и градински тѣ вжшки. Гасеницы тѣ и бржмбари тѣ ядтъ листа та на дръвета та, на кунупиди тѣ и на други зельета, и за това нѣкога не ставатъ съвсѣмъ овошки. Скакадцы тѣ ядтъ треви те на ливади тѣ, крѣхки тѣ рожбы, много пжти пренасижтъ най голѣма вреда. Ячейки тѣ старшини, и оси тѣ смучатъ влажта на сладки тѣ плодове,